

SZENTJÁNOSI CSABA

Palócföldi köszöntés

Jóna Dávid barátomnak

Barátom, régóta írsz,
versednek...
zsámbéki akusztikája van,

Barátom, itt vagy a Palócföldben,
évtizedek kiáltása
és évtizedek hallgatása,
ami a szétnyitott újság
korall-lapjai között úszik,

minden megjelenés:
egy mini-történelem,
ahol a leborotvált idő arcát
megsimogatja a Múzsza,

*

5 emeletnyi kezed
ujjdeszkái közé
befészkelte magát a toll,

a lemenő Napot
a templom tornyának
szelepén át
újra feltöltöm imával,
versednek...

zsámbéki akusztikája van,

*

Micsoda megérkezés
ez az elindulás,
ahogy országok árnyék-versenyén
felragyog Magyarország!

*

A fák összecsomózzák gyökereiket,
hogy el ne felejtsek,
gyümölcsöt kell hozniuk,
versednek...

zsámbéki akusztikája van,

*

Versbennszülöttek (versben szülöttek) vagyunk,
betűk-indáin ugrál a gondolat,
korrekt-túrát adsz az olvasóknak,
versednek...

zsámbéki akusztikája van.